

**KARDINALOVA HOMILIJA U MISNOM SLAVLJU
SVETKOVINE SVETE BOGORODICE MARIJE**

Zagreb, Katedrala, 1. siječnja 2012. godine.

Čitanja: Br 6,22-27; Gal 4,4-7; Lk 2,16-21;

**Draga subraćo biskupi i svećenici,
draga braćo i sestre u vjeri!**

1. Svima vama i vašima, svim Zagrepčanima, a iz ove prvostolnice u glavnom gradu Hrvatske, i svim građanima naše Domovine od srca želim sretnu i blagoslovljenu 2012. godinu. Pružajući si ruke, danas jedni drugima čestitamo Novu godinu. Ruka u ruci govori: prijatelju, želim biti s tobom, na mene se možeš osloniti, ja te neću iznevjeriti, podnesi me i prihvati me kao suputnika, samo zajedno možemo naprijed, s tobom i sa svima zajedno želim u miru i slozi živjeti vrijeme koje mi Bog daje.

Sam Bog dolazi ususret tim našim željama i molitvama. On nam odasla Sina svoga, da primimo posinstvo, da budemo Božji sinovi i kćeri te baštinici po Bogu. Po Isusu, rođenom od žene Djevice Marije, dolazi punina vremena i konačna punina milosti. On, pravi Bog i pravi Čovjek, ostaje zajedno s nama, nama u svemu jednak, osim u grijehu. Danas, na prvi dan godine 2012., okupili smo se u našoj katedrali kako bismo prepoznali Božju dobrostivost u svome osobnom i zajedničkom životu. Pozvani smo uzdići hvalu Bogu Ocu za dar Isusa Krista, za dar Duha Svetoga, u kojem Boga nazivamo Ocem, za dar života i ljudi, za dar vremena koje nam je milosno povjereno.

2. Na početku građanske godine naviještena Božja riječ progovara svojom jezgrovitošću. Knjiga Brojeva nam donosi sliku biblijskoga Boga koji na zazive Mojsija i Arona odgovara blagoslovom za svoj narod. Bog je onaj koji čuva, milošću obasiplje i mirom daruje sve ljude. To je Bog koji ne skriva svoje lice, koji se obraća čovjeku, Bog koji nam je bliz. Današnje evanđelje nam tumači kako je Bog htio da ime njegova Sina bude Isus, što znači: Bog spašava. A prvi kojima je naviješten događaj Betlehema bili su skromni pastiri koji su se radošću ispunili.

3. Danas na svetkovinu svete Marije Bogorodice liturgija nas poziva da razmatramo Marijino materinstvo. S ljudskog gledišta nije lako prepoznati Mariju kao Majku Božju. Međutim, kao za sve ljude koji dolaze na ovaj svijet tako je i za »Boga s nama – Emanuela« bilo potrebno tijelo jedne žene i pripadnost jednom narodu da bi ušao u ljudsku povijest. Doći do toga da se prepozna Božji dolazak na svijet i njegovo gospodstvo nad poviješću u toj ljudskoj redovitosti traži od nas napor vjere koja nije lakovjernost. O toj vjeri koja ne podliježe lakovjernim pričama svjedoči današnji evanđeoski izvještaj.

Marija nam danas pruža trezven i uzdržljiv, ali i snažan primjer vjernice. Kako drukčije, braćo i sestre, može čovjek odgovoriti na Božji ulazak u ljudsku povijest po Isusu Kristu, nego da poput Marije čuva u svom srcu sve te događaje i neprestano o njima razmatra. U biti Marijino materinstvo postavlja neku vrstu granice preko koje, ljudski govoreći, ne bi bilo moguće ići.

Naime, Marija je Majka Boga koji se objavljuje malenima i siromašnima, Majka Boga koji je na križu razapet. Od početka do kraja navještaj njezinog materinstva predstavlja obrat logike ljudske snage i moći, jer Bog učini velika djela: rasprši oholice umišljene, silne zbací s prijestolja a uzvisi neznatne, gladne napuni dobrima a bogate otpusti prazne.

Marijino je materinstvo, dragi vjernici, slika, ikona redovitosti, a ne izvanrednosti u Božjem izboru. Od betlehemske jaslca pa do golgotškoga križa, Marija ne živi u središtu nego na rubovima društva. Marijino materinstvo svjedoči o Božjem izboru koji daje prednost malenima i poniznima, koji gleda na neznatnost službenica i službenika ljudskih. O tom Božjem djelovanju u ljudskoj povijesti koje donosi mir ljudima na zemlji Marija je oprezan i pozoran svjedok. Stoga molimo da se po zagovoru Presvete Bogorodice Marije, kojoj je Svemogućí udijelio radost materinstva, svi roditelji raduju s dobrote i napretka svoje djece.

4. Danas slavimo Svjetski dan mira, četrdeset i peti po redu. Prema već ustaljenom običaju Sveti Otac je uputio poruku državnim vođama, predstavnicima naroda i svim ljudima dobre volje, a na temu: »Odgajati mlade za pravdu i mir«. Papa je uvjeren da mladi, svojom poletnošću i svojim idealizmom, mogu pružiti novu nadu svijetu. Papa Benedikt XVI. na početku nove godine, tog Božjeg dara čovjeku, želi da vrijeme koje je pred nama bude konkretno označeno pravdom i mirom.

»S kojim stavom bismo trebali gledati na novu godinu?«, pita Sveti Otac i odgovara: »U Psalmu 130 nalazimo prelijepu sliku. Psalmist kaže da vjernik čeka Gospodina 'više no zoru straža noćna' (r. 6), čeka ga s čvrstom nadom, jer zna da će donijeti svjetlo, milosrđe, spasenje« (r. 1). Papa tumači kako se to očekivanje rađa iz iskustva Izabranog naroda, koji shvaća da ga Bog uči promatrati svijet u njegovoj istinitosti te ne dopušta da ga svladaju nevolje.

Stoga nas Sveti Otac poziva da na 2012. godinu gledamo s tim stavom povjerenja. Istina je da se u 2011. godini povećao osjećaj beznada zbog krize koja je zahvatila društvo, svijet rada i ekonomiju; korijeni te krize su prije svega kulturni i antropološki. Čini se malne da se neki tamni veo nadvio nad naše vrijeme i ne

dopušta nam jasno vidjeti dnevno svjetlo. Ipak, u toj tami čovjekovo srce ne prestaje čekati zoru o kojoj govori psalmist (usp. br. 1).

To je očekivanje posebno snažno i vidljivo kod mladih i zato se u svojem razmišljanju Papa okreće njima promatrajući doprinos koji oni mogu i moraju dati društvu. Draga braćo i sestre, to su posvjedočili i hrvatski mladi vjernici na Trgu bana Josipa Jelačića za vrijeme nezaboravnog pohoda Benedikta XVI. Hrvatskoj u lipnju prošle godine.

5. Papa nam je dozvao u svijest koliko je nužno i prijeko potrebno pružiti novim naraštajima prikladne odgojne putove za cjelovit odgoj osobe, uključujući moralnu i duhovnu dimenziju (usp. br. 3). Istaknuo je na poseban način, važnost odgoja za vrijednosti pravde i mira. Mladi s određenom tjeskobom gledaju na budućnost te očituju aspekte svoga života koji zaslužuju pozornost. Naime, »žele steći naobrazbu koja će ih ozbiljnije pripremiti da se nose sa stvarnošću u kojoj žive; uviđaju koliko je teško zasnovati obitelj i pronaći stalno radno mjesto; pitaju se mogu li dati stvarni doprinos svijetu politike, kulture i ekonomije kako bi izgrađivali društvo koje će imati ljudskije i solidarnije lice« (br. 1).

Papa poziva sve da strpljivo i postojano rade na odgoju za pravdu i mir, da njeguju osjećaj za ono što je ispravno i istinito (usp. br. 5). Mir nije nikada do kraja postignuto dobro, nego cilj kojemu svi moramo stremiti i za koji se svi moramo zauzimati. Stoga molimo da se, usprkos teškoćama koje katkad taj put čine mukotrpnim, ta duboka težnja pretvori u konkretne čine pomirenja, pravde i mira. Molimo također za vođe naroda da pokažu novu raspoloživost i zauzetost da prigrlje i potpomognu ostvarenje te neutažive težnje ljudskog roda.

Povjerimo te želje zagovoru Presvete Bogorodice Marije, Kraljice mira te blaženog Alojzija Stepinca, da godina koja započinje bude vrijeme nade i mirnog suživota za Hrvatsku i sav svijet. Amen.